

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

¿No es podria
escatir d'onsurt
el tabac que es
ven amb un cinc
mil per cent de
sobrepneu?

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY III

Mataró dijous 12 maig 1938

NUM. 560

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4.00 PSESSETES MES.

L'admirable Catalunya

Fou el Príncep dels ingents el que qualificà d'hidalgua—generosa, noble—aquella Catalunya que ja en temps de Guifré el Pelut i del seu fill Borrell I sabé fer se independent després de les seves històriques i victorioses lluites hagudes en els segles V i VII contra la invasió dels bàrbars i els mahometans.

El gloriós Cervantes pogué haver afegit un qualificatiu més a Catalunya: el d'admirable.

Catalunya fou en tots els segles, ho ha estat en totes les èpoques objecte de una ben guanyada admiració per part de tots els qui, en recordar fets passats de la història d'un poble, saben rendir el tribut del més encès homenatge a tots els pobles que han sabut imposar-se defensant els postulats de la llibertat, la cultura i el progrés. I Catalunya s'imposà, s'imposa, s'imposarà.

Per la independència de Espanya, fou Catalunya la primera que entaulà combat contra els francesos portant el cap d'aquells heroics patriotes el primer cabdill català que es digué N'Antoni Franch, el qual amb el seu impetu i valentia, sabé omplir de glòria la bandera dels indomables Somatenens catalans.

Avui, el mateix que aleshores, fou Catalunya la que des dels primers moments d'aquesta guerra cruent féu ofrena dels seus millors fills per a combatre fins a assolir la victòria els invasors italo teutons disposats a subjugar la nostra Península. I amb aquesta gesta, Catalunya féu honor a la seva història. Se l'admira avui, se l'ha admirada sempre.

Jo que vaig néixer molt lluny de la terra catalana i que per aquesta raó no puc ésser titllat d'apassionat, vaig poder comprovar en múltiples ocasions l'admiració que a tot Espanya es sentia per Catalunya. Les meves rondes bohemi-revolucionàries, em facilitaren els mitjans per a poder afirmar-ho així.

Quan a Andalusia, Extremadura, el Nord em reunia en interminables tertúlies, per sol fet de residir a Catalunya, era objecte d'una admiració callada que s'endeïnava a través de les paraules dels contertulils.

Catalunya per als no catalans, era la síntesi de la Llibertat, de la Revolució triomfant. Era el cobejat mirall on desitjaven mirar se els que en el seu cor, en el seu cervell, brotavien els ideals regeneradors com a llum potent que ho il·lumini tot en vibrant i apassionada llaga.

Recordo a aquest fi el meu últim viatge fet per terres andalusenes.

A Sevilla, en la seva famosa Alameda de Hércules, em trobava reunit

amb uns quants amics que entre glop i glop d'olorosa mansanilla, parlàvem d'art, sociologia, de literatura. El final estava previst: com sempre la conversació giraria a l'entorn de Catalunya; la de l'any nou, la rebel al criminalisme d'Anido i Arlegui, l'autònoma, la republicana. Una i altra vegada havia de pronunciar-se el seu nom en un senyit d'admiració sense límits. Les paraules d'elogi dedicades al proletariat català, es succeïen unes darreres les altres en interminable cadena d'alabances. S'admirava a Catalunya, s'admirava als seus fills. Ahir com avui, i avui com ahir, es destaca la seva personalitat d'una forma inconfusible. Les seves grans gestes renexen així com s'ho proposa; sense vacil·lacions, segura d'ella mateixa. Ho demostra d'una forma incontrovertible en els moments actuals en que la debilitat o el nerviosisme podien malmetre les llibertats de tot el poble iber. La traïció d'uns covards, permeté al feixisme nacional i estranger introduir les seves hordes de mercenaris en terres de Catalunya. Però aquesta s'aixecà digna, magestuosa, viril i confiada en el seu valer, en la seva grandiosa pujança. Clavà en les entranyes del seu sol la bandera de la llibertat i digué als assassins: «Darrera d'aquesta gloriosa ensenya està el poble; amb el poble les armes, i amb les armes la victòria.»

I no foren frases. Milers dels seus fills es llançaren contra els enemics de totes les llibertats fent los caure per a no aixecar se més. La gosadia dels servents ha estat cobrada fent los vessar riu de sang que servirán per a fer fructifera la collita del triomf. L'esperit dels seus avanpassats, els lluitadors dels Bruchs i del Setge de Girona, s'eixà acaronador en mig de una roja aurora precursora de felços dies en els quals Catalunya en estreta col·laboració amb les altres regions germanes, aixecarà l'Espanya caiguda, rentarà les seves ferides i consolidarà la seva vida social i econòmica per a que en repassar la història dels nostres fets, serveix d'exemple als pobles amants de la llibertat i el dret.

L'admirable Catalunya, la invencible, vibra i sent, no ja per si mateixa, sinó pel restant del poble espanyol; no ja per la seva llibertat, sinó per les llibertats de tota Ibèria. I qui així lluita, qui així vibra, qui així sent, mai se la podrà subjugar, mai se la podrà sotmetre.

Així és i serà Catalunya; la hidalgua com la qualificà un dia el manco de Lepant, a quin qualificatiu afegí jo el d'admirable.

PASQUAL CARNIAGO

Reflexions del moment

Moltes vegades, parlant amb determinada gent, endevineu de seguida—no costa pas gens—la seva simpatia pels facciosos, millor diríem pel que representen els facciosos. En certs casos, hom arriba a comprendre, que hi pugui haver aquella simpatia. Interessos lesionats..., etc. En els més, però, hom no troba cap justificació, com no sigui la inconsciència o la desconeixença absoluta del que ha succeït al nostre país i del que ha portat com a conseqüència. Què ha passat a Espanya? Uns militars—la gran majoria de l'Exèrcit—que tenen la immensa responsabilitat de fer sublevar les seves guarnicions poca mesos després que el país en unes lliures eleccions havia conferit el poder al Front Popular del qual n'era representant el Govern que hi havia al país. Com a resultat immediat d'aquest acte inqualificable, la Revolució i amb ella una convulsió formidable que sacseja el país en tots els seus aspectes. Equivocacions, excessos, tot allò que sempre han portat en si aquestes convulsions. Com es podia demanar que funcionessin els ressorts de l'Estat si aquest havia estat abandonat per aquells que constituïen aquells ressorts; deixant el poder orfe de tota força? Malgrat tot i pesi a totes les contrarietats, uns homes, de mica en mica, anaren fent veure als que anaven equivocats que no era pas aquell el camí de guanyar la guerra, sinó que era el de retornar a la República tota l'autoritat que ha de tenir un règim implantat per la immensa majoria del Poble. L'autoritat fou restablerta i tots els esforços anaren encaminats a dotar al poder d'un Exèrcit que substituís al que s'havia posat fora de la llei amb el seu acte de traïció, per tal de restablir la legalitat a tot el país. Això és el que ha passat a Espanya.

Quina ha estat, en canvi, la conducta dels rebels? Impotents per ells mateixos per a prosseguir la lluita, recaben la intervenció de països estrangers i amb el recolzament d'aquests es dediquen a fer la guerra per tots els procediments, hipotequen els destins del territori que dominen i cometem l'acte més repugnant que podien perpetrar: Portar els moros a Espanya. Deixen la direcció de la guerra a mans dels estrangers i aquests que com a tals cap simpatia han de sentir per la nostra Pàtria, es llancen a la pràctica de procediments renyits amb la civilització i destrueixen poblacions indefenses i sembren arreu la ruïna i la mort. Davant de això, és possible que hi hagi ningú que es digui espanyol i català que pugui estar del cantó dels causants

d'aquesta horripilant tragèdia, com no sigui un cegat per l'egoisme? Es que a les altures que hem arribat no ha quedat ja ben dibuixat el desig d'una Espanya Republicana i d'una Espanya «nacionalista»? Per un cantó establiment del Dret i de la Justícia, incorporació del país en el concert de les nacions europees i cultes, implantació de fet de la República. Per l'altre, manteniment de totes les xacres de l'Espanya dels grans terratinents, retrocés en tots els ordres, hipotecament de les riqueses del país, sotmissió als Estats que haurien fet possible la victòria de la facció.

Aquestes són reflexions que devem fer nos en els moments presents.

X. X. X.

Aquest número ha estat sotmès a la censura

El Timbaler del Bruc

La Vida per la Pàtria

La nostra joventut abrandada d'un veritable amor a la Pàtria (oh dolces lletres que tanqueu en aquest mot el més preat de l'home). Pàtria. Sota aquest nom s'encobreix el Tresor per el qual la nostra joventut s'hi ha aferat amb tot el seu patriotisme, com al timent aquell famós timbaler del Bruc, amb els seus redobles hagués abrandat llurs cors i els hagués encoratjat a agafar les armes, quan la Pàtria es trobava en perill. Quantes vides s'han immolat per l'honor de Catalunya.

Si en aquella primera guerra de la independència, els nostres passats ambaquell heroisme inigualat a la història, saberen escriure llurs glorioses gestes, els seus nés no han volgut ésser menys valerosos que ells i s'han allistat en els Batallons del Bruc per a defensar la nostra Pàtria de l'allau invasora. Més si Catalunya idolatrada en mig de l'orgull que per ella sempre havem sentit els catalans. Veient-la sofrir com sofreix per les brutallitats i crims que estan cometent per ésser ella massa benèvol; aquells que jamai l'hon abandonat, avui en aquesta segona guerra de la independència s'han ajuntat per arrancar-li del tot; aquesta argolla pesada que li estrangula la vida, puixno podran pas consentir que segueixi essent presa pels llops famolencs.

Els qui com nous Voluntaris Catalans s'han enrolat en els Batallons juvenils sota el patronatge del famós Timbaler del Bruc. Han volgut donar aquella sensació que encara hi han bons i fermes arrels en l'arbre sagrat de la Pàtria. Naturalment que de

moment seran petites llurs forces; més elles aniran engrandint se, quan més i més gran serà la consigna resistir per una Catalunya Nova. Avant sempre, joventuts. Penseu que vostres avís i llurs pares, havien pertanescut a una raça que mai havia deixat trepitjar el seu honor. Penseu també que sou els descendents dels remences i els segadors que han passat a la Història com a glòria universal d'heroisme i d'independència, retornen en el nostre cor i el nostre esperit de catalans. Si en centúries passades empunyàrem la falç simbòlica que segava cadenes, avui vosaltres empunyeu un fusell perquè els invasors no tornin a engrillonar nos. Tots dempeus per salvar la nostra Pàtria. Que siguin aquests Batallons joventuts els que ens portin el que tots desitgem: la pau per Catalunya i terres d'Ibèria.

I amb aquesta esperança que hem posat a les nostres heroïques joventuts que segueixen els ecos del timbaler del Bruc, si un jorn aquells braus guerrillers esmolaren llurs eines per a salvar l'honor de Catalunya; nosaltres enardits per les seves lloberfats també lluitarem, amb aquell foc i amb aquell entusiasme com ho feien els nostres passats. Nosaltres preferim mil vegades morir en defensa dels seus drets que morir perseguits per les hordes del crim i la barbàrie feixista. Per això la nostra joventut defensarà pam a pam les terres catalanes. I que siguin a l'ensens aquests Batallons joventuts els qui un altre jorn lluren Catalunya i que li retornin; com així ho esperem, el benestar que frulem un altre cop del golg de la nostra victòria i deshores que tots els pits catalans brollarà el tendre himne de la Redempció de la Pàtria.

JOAN JULIÀ CUADRAS

ALELLA VINÍCOLA

MARFIL — Vi fi de teula
VIOLETA — exquisit gran doç
GUALDA — qualitat superior sec
CONFITERIA BARBOSA

MORALES PAREJA — XERES

Demaneu sempre:
CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA Morales Pareja
CONYAC JULIO CESAR
Dipositari: MARTÍ PITÉ — MATARÓ

Atenció, Empreses Col·lectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.º En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'interventor, el següent:

a) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

Art. 14.º A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els Interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes ací establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legalitzacions del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i Institucions d'Estalvi de Catalunya hauran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propi, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 15 d'abril del 1938.

El Cap del Servei Tècnic
del Crèdit i de l'Estalvi

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

Dr. J. Barba Riera

Inspector Municipal de Sanitat — Metge de l'Hospital Clínic

ESPECIALISTA EN

GOLA - NAS - ORELLES

Visita: Dimarts, dijous i dissabtes, de 4 a 6 - Econòmica, de 6 a 8
Diumenges, de 9 a 12

FERMI GALAN, 419, pral. (cantonada Lepant)

MATARÓ

El Vaticà protesta contra el culte de la creu svàstica

Segons s'afirma a les esferes diplomàtiques d'aquesta capital, l'actitud adoptada pel Papa en retirar-se a Castelgandolfo, ha provocat una profunda tensió en les relacions entre el Govern italià i la Santa Seu.

A les dites esferes diplomàtiques hom coincideix a afirmar que, de cap de les maneres no ha de considerar-se com un incident passatger la mesura adoptada pel Papa, ni molt menys interpretar-la com una simple fórmula obligada per les circumstàncies amb la intenció de manifestar amb ella la protesta del món catòlic, contra les persecucions de què els fidels són víctimes a l'Alemanya nazi. El significat de l'incident és molt més greu; no és un gest de malhumor sinó una evident ruptura diplomàtica entre el Vaticà i el Govern feixista.

Per a tenir idea de l'abast de l'incident, cal recordar que en virtut d'una de les principals clàusules del tractat de Laterà (pel qual s'establí la reconciliació entre l'Estat italià i l'Estat pontifici) es convé de respectar el caràcter sagrat de la Ciutat Eterna en la seva qualitat de Seu de l'Església Catòlica, Apostòlica i Romana, i ve obligat el Govern italià a abstenir-se de tota manifestació que pugui tenir el caràcter d'una provocació o d'un acte irrespectuós envers aquesta tradició sagrada.

Partint del principi que ha estat violada una clàusula del tractat de Laterà, hom comprendrà fàcilment que el Vaticà considera que la fastuosa rebuda dispensada al cap d'un partit que ressuscita una modalitat del paganisme dintre d'un Estat dictatorial modern—d'un Estat que ha engendrat a Alemanya una nova «Kulturkampf» i ha fet de la lluita contra la religió un dogma entre els seus principis estatals—com una humiliació, com una

veritable injúria per a l'Església romana i el seu cap visible.

La creu svàstica, empallant arcs triomfals i cridaners pals davant la Santa Creu, emblema de l'Església Catòlica; «aquesta Creu esrafeta que —al dir d'una signatura catòlica autoritzada—plega els seus braços d'una manera grotesca davant el Coliseu on els màrtirs sucumbiren per la Creu veritable»; aquesta creu ha estat introduïda a Roma coincidint amb la data que fou adoptada la Creu de Crist, com a símbol de l'Església universal.

Segons informacions de bona font, el cardenal secretari d'Estat del Vaticà ha formulat una protesta davant el Govern feixista per les manifestacions organitzades, violadores palesament de l'acord de Laterà.

Però el Papa ha anat més lluny encara en la seva actitud de protesta. Amb motiu d'una audència concedida a unes parelles de joves casats italians, pronuncià a la seva residència de Castelgandolfo algunes paraules moderades, però enèrgiques i mordaces contra les solemnitats paganes.

Això ha motivat l'amarga retirada del Papa a Castelgandolfo, on no ha vacil·lat a dir que «ocorren coses tristes, fets molts tristos». L'actitud del Pontífex farà reflexionar indubtablement els catòlics italians i de l'estranger àdhuc, que no vacil·len a adherir-se al feixisme. En canvi el Papa és seguit en la seva actitud pels milers de catòlics italians que veleren en l'inoblidable partit populista italià que fundà Dom Sturzo una garantia de la pàtria, contra la barbàrie feixista.

CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR
de l'casa xeressana
MORALES PAREJA
Dipositari: MARTÍ PITÉ — MATARÓ

Ajuntament de Mataró
Cassa d'Assistència Social

Casó dels Invàlids Bon Cooperatiu

Se posa a coneixement del públic general que en el sorteig efectuat avui a la Conselleria d'Assistència Social, corresponent al dia 11 de maig del 1938, segons consta a l'acta a poder d'aquesta Conselleria, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al

Número 787

El número corresponent, premiats amb tres pessetes, són els següents:

087 - 187 - 287 - 387 - 487 - 587 - 687 - 887 - 987.

Mataró, 11 de maig del 1938.

El Conseller d'Assistència Social
Josep Serra.

Informació local

DIETARI

Ens han dit—nosaltres no hi erem —que al teatre Clavé es produí, el passat diumenge a la tarda, un espectacle no massa edificant.

L'explicarem tal com ens l'han venut, tot posant hi un comentari.

**

A les set del vespre, i havent comprovat que el corrent elèctric no es veia per enlloc, un ciutadà carregat de bona fe pujà a l'escenari a explicar al respectable que no hi havia més remei que deixar ho córrer i que l'import de les entrades seria reformat.

I alguns del respectable, aquests alguns que no saben el que és cultura, aquests alguns que s'han cregut que revolucionari i mancat d'educació són sinòmits, promogueren l'incident.

**

—.....!

—.....!!

—.....!!!

—.....!

—.....!!

—.....!!!

—.....!

—.....!!

—.....!!!

Etc. Etc. Etc.

**

Diuen que no s'ha fet la revolució.

Naturalment que no ha estat feta. Com que la revolució veritable només podria portar la a cap aquell que als revolucionaris els posi un candau a la boca i una estaca a sobre el cap.

**

És una mica cru, això?

Perdonin, la llenya va molt escassa.—Ch.

MANÇANILLA «LA MAJA»

XERES FINÍSSIM «PETRONIO»
MORALES PAREJA «XERES»
Dipositari: MARTÍ PITÉ — MATARÓ

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL DE LA FINÇA URBANA.—A fi de facilitar el desenvolupament de les tasques inherents a la Secció de Control de Vivendes, recordem novament a tots aquells ciutadans que tinguin presentades sol·licituds per arrendament d'estatge, que de no haver-se produït el desallotjament de les cases que tenen sol·licitades, dintre el termini de 90 dies, quedaran aquestes anul·lades, ja que tota sol·licitud sols pot tenir efectivitat durant el transcurs i termini de tres mesos.

Mataró, 9 de maig del 1938.—El President, Ramon Molist.—El Secretari Permanent, Francesc Rossetti.

AJUNTAMENT DE MATARÓ
Conselleria-Regidoria
de Finances i Proveïments
AVÍS

Avui dijous dia 12 dels corrents, es posarà a la venda OLI en els establiments d'aquesta ciutat, a raó d'un quart de litre per familiar i al preu de 2'80 pessetes el litre.

Mataró, 12 de maig del 1938.—El Conseller Regidor, Josep Calvet.

Informació del dia

Barcelona

Presidència de la Generalitat

El President Companys es passà el matí treballant en la preparació de la tasca a sotmetre al Consell de la tarda.—Fabra.

Cultura

El Conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Pl i Sunyer, ha presidit la reunió de la comissió del centenari de Fortuny.

També ha presidit la de la Fira del Llibre.—Fabra.

Simpatia

El cap del Govern i ministre de Defensa Nacional, Dr. Negrín, ha estat visitat per una comissió d'obriers belgues, els quals li han expressat la seva simpatia per la causa de la República.—Fabra.

La Justícia

El Tribunal de Guàrdia n.º 1 ha condemnat a mort a Joan Fernández i a 30 anys de reclusió a Maria Bug, pel delictes d'alta traïció.—Fabra.

Estranger

Després de l'explosió

LONDRES.—Segons el comunicat oficial de la policia han estat refrats 79 morts de la mina de carbó en la qual es produí una explosió el di-lluns.—Fabra.

Sense votació

LONDRES.—La Cambra ha pro- vet, sense votació, l'acord anglo- irlandès.—Fabra.

Els voluntaris

SHANGHAI.—Avui s'entrevistaran els ambaixadors alemanys a Xina i el Japó per a tractar de la qüestió dels voluntaris alemanys que lluiten al costat dels xinesos.—Fabra.

Combinacions

LONDRES.—Alguns diaris de la capital diuen que per dimissió del mi- nistre de Colònies, Harlech, serà oferta la cartera a Malcom Mac Do- nald i la que aquest senyor regenta a bord Estanley.—Fabra.

Entrevista

ROMA.—El comte Ciano ha rebut l'ambaixador d'Estònia.—Fabra.

La revolució

BUENOS AIRES.—Comuniquen de Rio de Janeiro que ha estallat la revolució al Brasil.—Fabra.

Visites

VARSOVIA.—En la visita que l'en- carregat de negocis xec feu al senyor Bek es parlà de l'establiment de línies aèries entre Varsòvia i Budapest, passant per Txecoslovàquia.

També es canviaren impressions sobre la qüestió de les minories.— Fabra.

DARRERA HORA

Comunicat oficial d'anit

EST.—Les nostres tropes han ocupat la cota 2001, Co- llet de Cerellest, en el sector de Llevorsí, refusant tots els contraatacs de l'enemic per tal de recobrar-la. Els facciosos han tingut moltes baixes. En els altres sectors l'activi- tat ha caregut d'importància.

En els demés exèrcits sen- se novetat.

PERDUA.—Des de l'Hospital Mil- litar Internacional de la Carretera de Argenton a la Ronda de Prlm, 59, s'ha perdut un portamonedes que contenia dos passaports d'Estat Unit, altres documents i diner. La interessada renuncia al diner a favor de qui entregui els passaports i els documents a l'Administració de l'es- mentat Hospital Militar Internacional.

Llegiu

LLIBERTAT

Estranger

Espanya davant la S. de les N.

Alvarez del Vayo diu al món la monstruositat que s'està cometent a Espanya

GINEBRA.—Després de la sessió del matí en la qual s'ha plantejat la qüestió de la neu- tralitat suïssa i de la propos- ta xilena de reformar el pacte davant la seva ineficàcia pel que es refereix a les sancions a la seguretat, a les 4.30 ha començat la sessió de la tar- da, concedint-se la paraula al delegat espanyol senyor Al- varez del Vayo.

L'orador afirma la lleialtat de la República Espanyola en- vers els seus deures interna- cionals i reconeix que si ha pecat en quelcom ha estat en atendre'ls fidelment.

Espanya fou agredida bru- talment per dos Estats, Ale- manya i Itàlia, que sota pre- text d'una guerra civil han ocupat el nostre territori. Això ha estat possible per la deser- ció de les democràcies euro- pees, les quals han fet renun- cia dels seus deures per com- plotar amb els agressors fa- cilitant la seva tasca amb pac- tes de tota mena. Però, Alva- rez del Vayo diu que els còm- plices seran ells mateixos les properes víctimes de les am- bicions que desenrotllen els estats totalitaris.

La República defensa el seu país contra la invasió estran- gera: aquesta és la causa prin- cipal de la guerra espanyola.

Examina la no intervenció i afirma l'orador que en els dar- rers mesos s'ha intensificat de

una manera importantíssima malgrat que Itàlia havia pro- mès a Anglaterra que no en- viaria més reforços mentre duressin les negociacions. La República està disposada a comprovar que això és cert i accepta qualsevol enquesta, informe o aclariment que vul- gui decidir la S. de les N.

Diu que després d'Àustria i Espanya, està amenaçada Txecoslovàquia i pregunta si en endavant la mitja dotzena d'estats no s'hauran de trobar amb el dilema de o incloure o desaparèixer.

Parla a continuació de la farsa tràgica de la no inter- venció i diu que ha estat ine- ficaç en absolut en isolar els perills d'una guerra. S'ha per- mès assassinar el poble espa- nyol amb la No intervenció emparant una violació terrible contra el nostre país.

Dia que la solució del pro- blema espanyol ha d'ésser es- panyola. Qualsevol interven- ció estrangera seria sempre una solució provisional, fos del caràcter que fos.

Es refereix al pacte anglo- italià i diu que constitueix la consagració als invasors as- sassins d'Espanya.

Com queda la No interven- ció després que Anglaterra accepti que les tropes italia- nes poden restar a Espanya fins acabada la lluita? Es que s'ha pretès mirar impassibles

l'anorreament d'Espanya? En nom de què? La República Es- panyola no demana res més que cessi la no intervenció i pugui adquirir armes per a de- fensar-se.

Glosa la posició del Go- vern reflectida amb els 13 punts i diu que si la por a la guerra ha estat la base de la no intervenció, els seus resul- tats no fan res més que con- tribuir a que la guerra sigui més propera. Que s'acabi la no intervenció: heus ací el que demano en nom del poble es- panyol que es bat per la civi- lització i per la llibertat.

Lord Halifax contesta

El delegat anglès diu que voldria recollir enèrgicament algunes afirmacions d'Alvarez del Vayo i explica que la po- sició anglesa està basada en el principi polític del poble an- glès el qual creu que cada Es- tat és lliure d'escollir la forma de govern que vulgui.

Justifica la no intervenció per trobar-se davant d'un fet consumat i davant del perill d'una guerra. Diu que tot s'ha sacrificat a una raó superior que era la pau d'Europa i par- la de la retirada de voluntaris i expressa el desig de que la S. de les N., organisme de conciliació, pugui contribuir a reconstruir molt aviat Espa- nya.

Bonnet contesta

El delegat francès diu que França té pel poble espanyol les seves millors simpaties i que no ha depengut de França que les coses hagin anat com han anat. Expressa el seu de- sig de que Espanya trobi aviat el camí de la veritable solució.

Nova Zelanda i la U.R.S.S. parlen defensant Espanya.

Rumania diu que està al costat d'Anglaterra i finalment Alvarez del Vayo demana per contestar demà als oradors.

Això es veu que no estava en el programa i s'ha hagut de deliberar. Finalment s'a- corda que demà a la tarda el delegat espanyol prengui la paraula per continuar el de- bat.—Fabra.

—Les restriccions que a la Indús- tria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, pe- rò, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests arti- cles necessaris per a la casa o per a fer un present de bon gust.

Guia del Comerç, Indústria i professions de la ciutat

Cases recomanables de Mataró, allistades per ordre alfabètic

ANISSATS

ANTONI GUALBA *R. Casanova (Sta. Teresa), 30-Tel. 64*
Dipòsit de xampany Codorniu — Passina de licors

VDA. DE J. MARTINEZ REGAS *F. Galan, 282-284 - Tel. 167*
Establerta en 1808. Licors, xarops, vins, xampany

BOMBETES ELECTRIQUES

MILESA *F. Layret (Blada), 5-Tel. 108*
Bombetes elèctriques de tota mena

CALDERERIES

EMILI SURIA *Bakunin (Churrucà), 39-Tel. 308*
Caldeacions a vapor i aigua calenta — Serpentins

CARBONS

COMPANIA GENERAL DE CARBONES
Per encàrrecs: J. ALBERCH, M. Blada (Sant Antoni), 70 - Tel. 7

FONDES

RESTAURANT MIR *Enric Oranados, 5 - Mataró*
Tel. 425 — Especialitat en Banquets i abonaments

FUNERARIES

AGENCIA FUNERARIA «LA SEPULCRAL» de Miquel Junquera
Cinto Verdagué, 12 i F. Layret, 24 — Telèf. 111

FUNERARIA RIBAS
6 d'Octubre (Pujol), 38 - Telèfon 37

HERBORISTERIES

«LA ARGENTINA» *Angel Guimerà, 16 bis*
Plantes medicinals de totes menes

IMPRESSES

IMPRESA MINERVA *Barcelona, 13 - Tel. 255*
Treballs del ram i venda d'articles d'escriptori

MAQUINARIA

FONT INDUSTRIA COL-LECTIVA *Telèfon 28*
Fundició de ferro i articles de Fumisteria

MAQUINES D'ESCRIURE

G. PARULL RENTER *Argüelles, 34 - Tel. 362*
Abonaments de neteja i conservació

METGES

DR. LLINÁS *Malalties de la pell i sang*
R. Casanova (Sta. Teresa), 50 — Dimecres i diumenges de 11 a 1

DR. J. BARBA RIERA *Gola, Nas i Orelles*
F. Galan, 419, pral. — Dimarts, dijous i dissabtes, de 4 a 6
Econòmica, de 6 a 8 — Diumenge, de 9 a 12

MODISTES

AGUSTINA COMAS *Carles Marx (St. Joan), 16, segon*
Modista — Confeccions — Preus econòmics

OBJECTES PER A REGAL

LA CARTUJA DE SEVILLA *Rambla Mendizàbal, 52*
Gust i economia

OCULISTES

DR. R. PERPIÑA *B. Duruti (Sant Agustí), 53*
Visita els dimecres al matí i dissabtes a la tarda

IMPRESA MINERVA

MATERIALS PER A PINTURA I DIBUIX

ESTILOGRÀFIQUES

OBJECTES PER A REGAL

Material Escolar

PREUS REDUITS

BARCELONA, 13

TELEFON 255

MATARÓ